

КІБЕРБЕЗПЕКА ЯК ВАЖЛИВИЙ АСПЕКТ СЬОГОДЕННЯ

Всі відчувають, як останнім часом змінюється світ. Промислові товари, послуги, продуктивність виробництва, капітал, знання та інформація користуються попитом незалежно від кордонів та обмін ними здійснюється у все більш короткі строки. Це зумовлено стрімким розвитком інформаційних технологій, процесами становлення і розвитку міжнародного кіберпростору, який триває з кінця ХХ століття та по сьогоднішній день.

В епоху інформаційних технологій неможливо почуватися захищеним у кіберпросторі. З розвитком технологій стрімко зростає кількість злочинів у цій сфері, а тому з впевненістю можна стверджувати, що саме «кіберзлочини» у ХХІ столітті будуть одними з найчисельніших.

Виникнення нових сфер суспільного життя породжує й нові загрози. Державна влада, в особі правоохоронних органів, повинна реагувати на суспільно небезпечні та протиправні дії. Тому необхідність в забезпеченні безпеки інтересів людини і громадянина, суспільства та держави, національних інтересів в кіберпросторі поступово набуває дедалі більшої ваги і стає одним із найважливіших елементів забезпечення національної безпеки держави.

Кіберпростір – безмежний, а досвідчені хакери мають всі необхідні навички та засоби, щоб залишатися в ньому інкогніто. Сьогодні кібератаки шкодять не лише фізичним та юридичним особам, але й державам.

Кібербезпека – один із ключових аспектів життя в інформаційну добу. Наші смартфони, соцмережі й інші онлайн-відбитки особи містять про користувачів інформації більше, ніж вони самі знають про себе. При тому, вони можуть бути значно більш вразливими для атак зловмисників, ніж людина в реальному житті. Тому уся електронна інформація, сервіси і пристрою потребують захисту і дотримання певних правил безпеки [2].

Враховуючи прагнення України щодо євроінтеграції, потрібна уніфікація національного законодавства з нормативними документами Європейського союзу, тому при підготовці нормативних актів стосовно кібербезпеки доцільно орієнтуватися на аналогічні правові документи як загальноєвропейського рівня, так і рівня членів Євросоюзу, зокрема, ФРН. Оскільки європейські держави взяли до уваги питання кіберзахисту раніше за Україну, то варто також вивчати їхній досвід з практичної реалізації адміністративного, організаційного, технічного та іншого забезпечення кібербезпеки.

Об'єктом різних видів кіберзлочинів може стати будь-який користувач інтернету:

- Фішинг – нібито від адміністрації або служби безпеки платіжних систем клієнтам надсилають повідомлення з проханням вказати свої рахунки та паролі.
- Онлайн-шахрайство – несправжні інтернет-аукціони, інтернет-магазини, сайти та телекомунікаційні засоби зв'язку.
- Мальваре – створення та розповсюдження шкідливого програмного забезпечення.

Видів такого злочину є дуже багато, всіх не перелічить, але для хвилювань нема підстав, якщо знати як їх уникнути. Ось декілька порад щодо того, як вберегти себе від кіберзлочинів:

- створення надійних паролів та періодична їх зміна;
- поінформованість про злочинні прийоми, щоб розпізнати їх;
- захист пристроїв, встановлення антивірусних програм;
- використання захищених мереж;
- використання інструментів конфіденційності та безпеки Google [3].

Ефективність запобігання і протидії кіберзлочинності засобами державного управління безпосередньо залежить від узгодженості дій та заходів громадськості. Пам'ятайте всі вимоги кібербезпеки і дотримуйтесь їх!

Список використаних джерел

1. Офіційний портал Верховної Ради України: Указ Президента України Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 27 січня 2016 року "Про Стратегію кібербезпеки України" [Електронний ресурс]: Верховна Рада України 15.03.2016. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/96/2016>.
2. Баранов О. А. Про тлумачення та визначення поняття «кібербезпека» /О. А.Баранов // Правова інформатика. –2014. –№ 2. –С. 54-62.
3. Управління боротьби з кіберзлочинністю // МВС України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/544754>.